

Ved ændringsforslagene ophæves dele af den ved lov nr. 270 af 10. juni 1981 gennemførte ordning i konsekvens af dette forslag.

Til § 1, nr. 5

§ 115 b: Politiklagenævnets 4 læge medlemmer udpeges efter reglerne om udtagelse af nævninge og domsmænd. Den fastsatte udskiftningsordning for de læge medlemmer skal sikre, at der stedse er lægemedlemmer, der har kendskab til praksis, mens på den anden side ingen sidder så længe, at de tillægger sig en uønskelig »professionalisme«.

Da det alene er klagesager, der skal behandles af klagenævnet, vil der fortsat være behov for lokalnævnene til de øvrige funktioner (§§ 115 og 115 a).

§ 115 c: Det forventelige antal klagesager taler for, at der vil være behov for 3 politiombudsmænd.

Forsvarsadvokater har den nødvendige juridiske baggrundviden samt praktisk erfaring med hensyn til politiets arbejde og arbejdsvilkår uden en forbrødning, som kunne give anledning til forhåndsmistro fra klagerens side.

Da politiombudsmandenes virksomhed i mange henseender ligger i forlængelse af folketingets ombudsmands virksomhed, foreslås det, at folketingets ombudsmand udpeger politiombudsmændene efter ansøgning.

For ikke at gøre apparatet tungere end nødvendigt, foreslås de 3 politiombudsmænd ligestillede og uden overbygning. Den ønskelige ensartethed i behandlingen og udveksling af erfaringer opnås dels ved de af folketingets ombudsmand fastsatte generelle retningslinjer, dels ved den årlige drøftelse.

Det må anses for meget afgørende, at klager over politiet efterforskes med den nødvendige professionelle baggrund. En efterforskning uden bistand af politimæssigt uddannet personale vil således ikke være betryggende, ligesom efterforskningsmæssig bistand fra dele af politikorpset må anses for uheldig og stridende mod forslaget grundidé.

Til § 1, nr. 6 og 7

Ændringerne er betinget af, at politiombudsmanden varetager anklagefunktionen i sagerne.

Til § 1, nr. 8

§ 1019: Bestemmelsen svarer til den nuværende § 1019 med redaktionelle ændringer, idet dog undtagelsesbestemmelsen er flyttet til § 1019 h, stk. 2, og præciseret.

Herved fastlægges, hvordan undersøgelse skal foretages i undtagelsestilfældene – hvilket ikke fremgår af de nuværende bestemmelser. Det er herunder lagt til grund, at klager skal undersøges også i undtagelsestilfældene, men at de særlige forhold (hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter) kan gøre det nødvendigt at bryde det offentlighedsprincip, som ellers almindeligt er gældende for politiklagenævnenes arbejde (jfr. § 1019 h, stk. 2).

§ 1019 b: Ved udtrykket »forhåndsafvise« tilkendegives, at afgørelser efter denne bestemmelse træffes uden nærmere undersøgelse af klagen.

For stk. 2 bemærkes særligt, at sådanne forhåndsafvisninger forventes kun at forekomme undtagelsesvis. På den anden side kan en sådan regel ikke fuldstændig undværes bedømt ud fra de hidtidige indkomne klager.

§ 1019 c: Dette er hovedreglen, efter hvilken langt de fleste klager forventes behandlet.

§ 1019 d: Her foreskrives kontradiktionsadgang.

§ 1019 e: Til gennemførelse af en forsvarlig undersøgelse er det væsentligt, at politiombudsmanden får kompetence til at foranstalte vidneforhør. Forklaringer afgivet under denne regel er underlagt de almindelige regler i lovens kapitel 18 om vidner. (Det bemærkes i denne forbindelse, at det forudsættes, at politiombudsmanden foretager andre nødvendige undersøgelser såsom besigtigelser).

§ 1019 f: Det er fundet hensigtsmæssigt for nævnets arbejde, at politiombudsmandens redegørelse for undersøgelsen ledsages af en indstilling. Men det skal bemærkes, at politiombudsmandens indstilling ikke er bindende for nævnet.

§ 1019 g: At sagen slutes (stk. 1, litra a) betyder, at nævnet ikke har fundet grundlag for at give klageren medhold. Dette bør meddeles med grundelse.

§ 1019 h: Det er en central retssikkerhedsgaranti for både klager og indklagede og i øvrigt af væsentlig betydning for den almindelige tillid til kla-